

SOCIJALISTIČKA NARODNA
PARTIJA CRNE GORE
KLUB POSLANIKA

CRNA GORA SKUPŠTINA CRNE GORE	
PRIMLJENO:	22. VI 20 14. GOD.
KLASIFIKACIONI BROJ:	00-61-1/14-20
VEZA:	
EPA:	
SKRAĆENICA:	PRILOG:

Podgorica, 22.06.2014.god.

SKUPŠTINA CRNE GORE
G-dinu Ranku Krivokapiću, predsjedniku

U skladu sa članom 187 stav 4 Polsovnika Skuptine Crne Gore na Devetoj posebnoj sjednici Skupštine Crne Gore zakazanoj za 25.06.2014.godine u ime kLuba poslanika Socijalističke narodne partije Crne gore, pitanje Premijeru postaviće poslanik Velizar Kaluđerović.

S poštovanjem,

Predsjednika Kluba poslanika SNP

Aleksandar Damjanović

Saglasno Poslovniku Skupštine Crne Gore, kao ovlašćeni predstavnik Kluba poslanika SNP, za Premijerski sat 25.06.2014. godine, predsjedniku Vlade postavljam sljedeće

P I T A N J E

Što ste kao predsjednik Vlade konkretno preduzeli da se onemoguće ili makar ublaže dramatično teške posljedice po ekonomiju i javne finansije Crne Gore zbog štetnih privatizacija privrednih kolektiva i prodaje nepokretnosti u vlasništvu Crne Gore na štetu javnog interesa? Kao konkretne primjere navodim KAP, Duvanski kombinat Podgorica, prodaju Kampa na Zlatici i prodaju zemljišta na lokaciji u Momišićima – Podgorica (ispod objekta MUP-a, tzv. „Limenka“).

Zbog čega se i dalje izbjegava primjena odredbi čl. 419 i 420 Zakona o svojinsko-pravnim odnosima kojima je propisano da zemljište za koje u postupku privatizacije nije plaćena tržišna cijena ostaje u državnoj svojini, a u pitanju su milioni kvadrata takvog zemljišta?

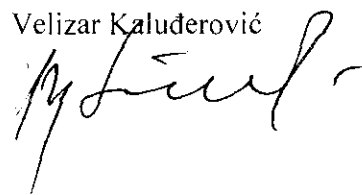
Da li ste povodom navedenih i brojnih drugih primjera koji su ekonomiji i Budžetu Crne Gore nanijeli direktnu štetu koja se mjeri desetinama i stotinama miliona evra pokretali postupke krivične, prekršajne ili radno-pravne odgovornosti protiv lica koja su prema funkciji, odnosno poslovima koje obavljaju, neposredno odgovorna za loš kvalitet ugovornih aranžmana o kojima je riječ i, ako jeste, molim da konkretno navedete ime i funkciju svakog pojedinca protiv kojeg ste pokrenuli postupak odgovornosti, kao i kada je i koja vrsta utvrđivanja odgovornosti pokrenuta i da li je postupak okončan?

Ukoliko postupke odgovornosti nijeste pokrenuli, kojom ozbiljnom argumentacijom možete odbraniti sopstvenu odgovornost za sva dešavanja u navedenim i drugim postupcima privatizacije i prodaje državne imovine kada Crna Gora već godinama od njih ima dramatično štetne posljedice.

Najkonkretnije, što Vam ostaje za odbranu od direktnih optužbi da se prethodno navedeno godinama dešava kao posljedica korupcije na najvišem nivou?

POSLANIK SNP-a

Velizar Kaluđerović

CRNA GORA
SKUPŠTINA CRNE GORE

PRIMLJENO:	22-07-2014	GOD.
KLASIFIKACIONI BROJ:	00-61-1/14-20/2	
VEZA:		
EPA:		
SKRAĆENICA:	PRILOG:	

Vlada Crne Gore
Predsjednik

Broj: 01-3254

Podgorica, 22. jul 2014. godine

SKUPŠTINA CRNE GORE

Gospodin Ranko KRIVOKAPIĆ, predsjednik

Poštovani predsjedniče,

U skladu sa stavom 7 člana 187 Poslovnika Skupštine Crne Gore u prilogu dostavljam pisane odgovore na poslanička pitanja, postavljena tokom Premijerskog sata održanog 25. jun 2013. godine.

S poštovanjem,

Milo ĐUKANOVIĆ

2. Velizar KALUĐEROVIĆ

POSLANIČKO PITANJE

Što ste kao predsjednik Vlade konkretno preduzeli da se onemoguće ili makar ublaže dramatično teške posljedice po ekonomiju i javne finansije Crne Gore zbog štetnih privatizacija privrednih kolektiva i prodaje nepokretnosti u vlasništvu Crne Gore na štetu javnog interesa? Kao konkretne primjere navodim KAP, Duvanski kombinat Podgorica, prodaju Kampa na Zlatici i prodaju zemljišta na lokaciji u Momišićima - Podgorica (ispred objekta MUP-a, tzv. „Limenka).

Zbog čega se i dalje izbjegava primjena odredbi čl.419 i 420 Zakona o svojinsko-pravnim odnosima kojima je propisano da zemljište za koje u postupku privatizacije nije plaćena tražišna cijena ostaje u državnoj svojini, a u pitanju su milioni kvadrata takvog zemljišta?

Da li ste povodom navedenih i brojnih drugih primjera koji su ekonomiji i Budžetu Crne Gore nanijeli direktnu štetu koja se mjeri desetinama i stotinama miliona evra pokretali postupke krivične, prekršajne ili radno-pravne odgovornosti protiv lica koja su prema funkciji, odnosno poslovima koje obavljaju, neposredno odgovorna za loš kvalitet ugovornih aranžmana o kojima je riječ i, iako jeste, molim da konkretno navedete ime i funkciju svakog pojedinca protiv kojeg ste pokrenuli postupak odgovornosti, kao i kada je i koja vrsta utvrđivanja odgovornosti pokrenuta i da li je postupak okončan?

Ukoliko postupke odgovornosti nijeste pokrenuli, kojom ozbiljnom argumentacijom možete odbraniti sopstvenu odgovornost za sva dešavanja u navedenim i drugim postupcima privatizacije i prodaje državne imovine kada Crna Gora eć godinama od njih ima dramatično štetne posljedice.

Najkonkretnije, što Vam ostaje za odbranu od direktnih optužbi da se prethodno navedeno godinama dešava kao posljedica korupcije na najvišem nivou?

ODGOVOR

Gospodine Kaluđeroviću,

Proces privatizacije predstavlja najstroženiji i društveno najosjetljiviji dio tranzicije kroz koju su prošle sve zemlje Jugoistočne Evrope, pa i Crna Gora. Taj proces je započeo devedesetih godina i još uvijek traje. Cilj privatizacije u Crnoj Gori bio je da se promjenom upravljačke i vlasničke strukture preduzeća, uz nove investicije, obezbijedi veći nivo efikasnosti poslovanja i konkurentnosti na otvorenom tržištu.

U javnosti se često mogu čuti neutemeljene i najčešće političke konstatacije o nezakornosti, nepravednosti i nedovoljno javnoj kontroli procesa, što potvrđuje i Vaše pitanje. Zato želim da podsjetim da je postupak privatizacije u Crnoj Gori obavljen po zakonima koje smo usvajali u ovom Parlamentu, koji su slijedili najpozitivnija iskustva zemalja centralne i istočne Evrope i regiona i da je svaki, pojedinačni privatizacioni posao, nezavisno od metode privatizacije, obavljan uz obavezno javno oglašavanje. Dakle, svim domaćim i stranim pravnim i fizičkim licima koja su zadovoljavala propisane uslove bio je slobodan i ravnopravan pristup procesu. U većim i značajnijim privrednim društvima, prodaja državne imovine objavljivana je i u međunarodnim sredstvima informisanja i putem interneta, a prethodna obavještenja su upućivana svim potencijalnim investitorima, ekonomskim odjeljenima diplomatsko konzularnih predstavništava u Crnoj Gori i drugim relevantnim korisnicima.

U cilju kvalitetne pripreme i sprovođenja tendera, angažovani su najčešće međunarodni pravni i finansijski savjetnici. Nakon obavljene privatizacije, javnosti su saopštavani svi osnovni elementi ugovora, a u skladu sa obavezama iz Zakona o slobodnom pristupu informacijama, omogućen je uvid u sva dokumenta koja su se odnosila na privatizaciju.

Iako se podrazumijeva, treba kazati da učesnici na tenderima nijesu uvijek bile najveće svjetske kompanije koje je Vlada i domaća javnost priželjkivala, nego one koje su prepoznale interes ulaganja u ograničeno crnogorsko tržište, situirano u regionu Balkana sa njegovim dodatnim hendikepima.

Nemam nikakvih saznanja o korupciji u procesu privatizacije. Da imam, već bih obavijestio državne organe, što se očekuje od svakog savjesnog građanina, i od Premijera i od Vas. Dakle, ukoliko Vi imate saznanja da bilo koja karika državne infrastrukture, koja je realizovala politiku privatizacije nije radila shodno propisima ove države, preduzmite početni odgovoran korak, a ja potvrđujem, da će svaki takav

postupak otvoren pred nadležnim organima imati punu podršku Vlade u cilju njihovog pravednog i ažurnog okončanja.

Tačno je da neki od privatizacionih aranžmana nijesu rezultirali očekivanim efektima – većom konkurentnošću i profitabilnim poslovanjem privatizovanog preduzeća. Kako u Crnoj Gori tako i u svakoj drugoj zemlji tranzicije. Međutim, istine radi, treba reći da i takvim privatizacijama nijesu stvoreni problemi u poslovanju tih preduzeća. Vjerodostojno je ustvrditi da ranije akumulirani problemi iz vremena društvenog statusa tih preduzeća kroz privatizacione aranžmane nijesu riješeni. Recimo u KAP-u ili Željezari. Uzroci tome su vrlo različiti: od ogromnog tereta naslijeđenih gubitaka, tehnološke zaostalosti, izgubljenog povjerenja na tržištu, otpora sindikata i sporosti države da omogući efikasan proces restrukturiranja privatizovanih kompanija i optimizacije zaposlenosti, a u poslednjih sedam godina i preteških posledica globalne ekonomske krize i gubitka poslovne sposobnosti partnera koji su učestvovali u nekim privatizacijama.

Zato, sa istim uvjerenjem sa kojim sam odbio da paušalno govorim o korupciji u privatizaciji, jednako osporavam ocjenu da je sam proces privatizacije uzrok naših socijalnih i ekonomskih problema u društvu.

O tome ubjedljivije od mojih ocjena svjedoči stanje u jednom broju preduzeća koja iz raznih razloga nijesmo uspjeli privatizovati, poput Oboda, Radoja Dakića, Gornjeg Ibra... Ubijeden sam danas, još i više, da nije realizovana politika privatizacije sa svim njenim nesavršenostima, većina crnogorskih preduzeća ne bi izdržala tržišna i društvena iskušenja kroz koja smo prošli, niti bi imali ovaj obim investicija u Crnoj Gori.

Podsjećam da je upravo ovdje, u Skupštini, formirana i skupštinska Komisija za praćenje i kontrolu postupka privatizacije, kao jedan od mehanizama za bolju kontrolu ovog procesa.

Kvalitet privatizacije i poštovanje privatizacionih ugovora je u više navrata, posljednjih par godina bio projektni zadatak nezavisnih ekspertiza koje su javnosti činile dostupnim svoje rezultate. I ti rezultati nijesu u saglasju sa tvrdnjama iz Vašeg pitanja.

Govorim ovo, duboko svjestan da je politički mnogo profitabilnije služiti se socijalnom demagogijom, poigravati se emocijama ljudi koji još uvijek nose u najljepšem sjećanju privid socijalne sigurnosti koju im je stvarao socrealistički model društvene svojine, poslovanja na zatvorenom tržištu, u osnovi, model života

oslonjenog na neracionalnu potrošnju inostranih kredita koja je pokrivala nezarađeni životni standard. Međutim, zbog toga smo i došli u stanje nerješive ekonomske i političke krize u nekadašnjoj jugoslovenskoj zajednici.

Zato, povlađivanje većinskoj javnosti, koja je svuda, pa i u Crnoj Gori, protiv ovog procesa, jer on u sebi zakonomjerno nosi i elemente društvene nepravde i rizike pogrešnih izbora, ali je svuda obavljen kao nužan, bez alternative, smatram nekompetentnošću ili političkom destrukcijom.

Ono što je zadatak Vlade i ona već odgovorno taj posao radi je da pažljivo, uz učešće javnosti, analizira svaki od privatizacionih aranžmana i kritički provjeri odgovornost partnera prema ugovorenim obavezama. I da, u svim slučajevima u kojima se pokaže da partneri nijesu ispunili važne ugovorne klauzule, bez oklijevanja takve ugovore raskine, što Vlada već i čini.

Na kraju, danom stupanja na snagu Zakona o svojinsko-pravnim odnosima, pravo upravljanja, korišćenja, odnosno, trajnog korišćenja i raspolaganja na zemljištu društveno - državnoj svojini, postalo je pravo svojine dotadašnjeg imaoca, dok je Država ostala vlasnik na zemljištu koje nije moglo biti predmet privatizacije, jer je ili prirodno bogatstvo ili dobro u opštoj upotrebi. Predviđeno je i da zemljište ostaje u državnoj svojini u slučaju ako u postupku privatizacije ili stečaja za zemljište nije plaćena tržišna naknada - član 419.

Postupak pretvaranja prava korišćenja u pravo svojine, u nadležnosti je Uprave za nekretnine (član 420 Zakona o svojinsko-pravnim odnosima), koja postupa po pravilima Zakona o opštem upravnom postupku. Imovinska prava i interese Crne Gore i u ovim postupcima, zastupa i štiti Zaštitnik imovinsko-pravnih interesa koji ulaže pravna sredstva i podnosi žalbe protiv prvostepenih rješenja, odnosno, tužbe protiv konačnih drugostepenih odluka, pokrećući sporove pred Upravnim sudom.